

EDEN BUITEN HAAR BEBOUWDE KOM RENIER PADJE

ik bouw mij een ziel van ruwe rataplan – geef
haar dakloze ficussen de stilte voor de storm
een tamme vlucht flamingo's roze koeken
bij een glas rosé

een ziel vol van hermetisch koeterwaals
de koekkrum van oude wijfjes rond de linker
mondhoek – articuleer de aria
de gemeenschappelijke maan wast zich
in de versgeploegde landschappelijkheid

wijzende wolkenvorsters wezen op
meervoudig foute ballonvouwers
met hun luchtige aangelijnde trivialiteiten
evenals de remslapers in het knisperende gras
onder de ontwapende betonnen sculpturen

laat mij mezelf vinden buiten de bebouwde kom
vrij van bezetters die aan zet zijn

ik bouw mij een ziel van ruwe rataplan
gedolven uit het vergulde marszwart
gedolven bij een gelukkig ontzet